

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Monasterii Westphaliae, 1642

Capvt XI. Continuatio materiæ de justis Dei judiciis; &, periculi plenum esse, etiam in rebus minimis, divinam negligere voluntatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46790)

beamus? numquid imprudenter aliò nos
convertamus, aliòdve moliamur?

CAPVT XI.

*Continuatio materia de justis DEI
iudiciis; & periculi plenum esse, etiam
in rebus minimis, divinam negligere
voluntatem.*

Considerationis & timoris justorum
DEI iudiciorum, non unicus iste dum-
taxat fructus esse debet, ut divinæ nos Ma-
jestatis suæ beneplacito usquequaque con-
formemur; verùm, ut in omnibus, etiam
minimis actionibus nostris, sanctissimam
ejus voluntatem perficiamus, ne digitum
quidem, nisi ipsi placendi studio, moven-
tes. Quâ in re iuverit illud advertisse; Infi-
nitam DEI Sapientiam multa magnâque
cum temporalia tum æterna bona ita dispo-
suisse, ut ea à nostrâ voluntatis suæ in re-
bus minimis adimpletione voluerit depen-
dere: id quod admirabile est, & arcanum
divinæ providentiæ mysterium. Quare
E 7 gran-

no

VITÆ DIVINÆ

grandia multorum in hâc vitâ peccata impunita habet DEVS; Sanctorum verò hominum, & subinde etiam impiorum, parvulam aliquam noxam severissimè castigat? Numquid videmus, quomodo idem præclara virtutum opera remunerari hîc negligat, levibus autem quorundam actionibus, cum incredibilis benevolentia significatione, præmia & mercedem tribuat longè amplio-rem, quàm aliorum quantumvis illustribus facinoribus? adè ut honestæ quædam actiones reperiantur, in quarum executione aut omissione, quantumcumque modicâ, justo DEVS inscrutabilique judicio se admirabilem ostendit; ex voluntate suâ perfectas luculentis præmiis, neglectas verò pœnis acrioribus rependendo. Quando igitur quæ, & quales hæ sint actiones, ignoramus; quàm maximè attentos sollicitosque esse nos cõvenit, ne in ullâ, quantumcumque parvâ in speciem, actione, ab ipsius sanctissimâ voluntate deflectamus: cum incertum sit, an non ob illud ipsum, quod pro exiguo reputamus, gravissimè castigandi simus. Quis divinæ justitiæ, pro

pro
tam

tam gravibus Davidis peccatis, pro tantâ injustitiâ, quantam habuit adulterium cum Bethsabee & cædes Vriæ, morte pueruli unius satisfactum esse diceret ^a? unam autem populi recensioem, cum nullius conjunctam injuriâ, quæque pro bono publico prudenter cœpta videatur, ab eodem institutam, septuaginta millium interitu, idque minimè severè & inclementer, vindicandam ^b? In Aaronem etiam Sacerdotem, propter tam enorme peccatum illius, populo Israëlitico permittentis, ut idolum sibi fabricaretur, eique altare erigeret; nō legitur vel levissimè animadvertisse DEVS ^c: verumtamen ubi non diù pōst, cum fratre suo Moyse, in aquâ è siliice eliciendâ, non perfectè satis DEI voluntatem exsecuti aliquantum hæsitârunt; ob leve istud delictum, (tale etenim fuit ^d,) expetivit ab utroque DEVS pœnas tam graves, ut ambos prohibuerit, quo nihil illi in hâc vitâ desiderabant vehementiùs, ingressu in terram sanctam; eoque

^a 2 Reg. 11 & 12. ^b 2 Reg. 24; & 1 Paral. 21. ^c Exodi 32.

^d S. Augustin. lib. 16 cont. Faust. c. 16, Tirinus & alii.

eoque supplicio non contentus, vitâ ipsâ
exuerit. ^e

Multa quoque & graviter deliquerat
Abbas Moyses; neque tamen meritas de
eo pœnas sumfit DEVS: pòst tamen quàm in
disputatione quâdam duriùs aliquantò lo-
cutus est; ob venialem illam culpam, à
Dæmone correptus, & miserandum in
modum afflictus fuit ^f. Est profectò illud à
Bonitate divinâ infinitâque Sapientiâ opti-
mè constitutum; ut hâc ratione minimis æ-
què atquè maximis in rebus voluntati suæ
obsequeremur, cùm res parvas ad arbitri-
um ejus exsequi negligentes, variis suppli-
ciis vindicari intelligeremus. Ad secretissi-
ma revera DEI judicia pertinet miserabilis
iste Iosæ, Regis sanctissimi, interitus; pro-
pterea quòd Regi barbaro, DEI nomine a-
liqua sibi indicanti, fidem non adjunxisset.
Quis deinde existimâisset Ozam, eò solùm,
quòd arcam Testamenti periclitantem re-
nuisset, casumque prohibuisset; mox divi-
nitus percussus, factum istud subitâ morte

luitu-

^e Numer. 20. ^f Cassian. Collat. 7. cap. 27; Vit. Patr. l. 4. c. 1.
g 2 Paral. 35.

luiturum ^{h?} Narrant eadem sacrae literae de duobus aliis, quos divinis imperiis modicè repugnantes, leones discerpserunt ^{i.} Non minorem admirationem jurè nobis moveat id quod zelosissimo è Societate nostrâ Patri Christophoro Ortizio, viro Apostolico humillimòque contigit. Hic quòd apud Præsides suos officium honoratius sibi delatum nimiùm deprecaretur; fulmine à Deo percussus est. Noxa ea honorem detrectantis minima profectò fuit; immo placuit eidem Deo, Viri apud Superos gloriam mirandis operibus editis illustrare: quin & post mortem suam sapius inter homines visus ipse auditusque est contionari, eosque, qui Christiana jam sacra susceperant, in verâ fide confirmare.

Abbas Paullus similiter, ob factum, quod laudem mereri videbatur, *tali confestim correptione percussus est, ut ejus corpus universum paralysios valetudine solveretur, nullùmque in eo membrum penitèns explere suum praevaleret officium* ^{k.} Majorem tamen, quàm ille, poenam

^h 2 Reg. 6. i 3 Reg. 13. & 20. ^k *Cassian. Coll. 7. cap. 26; Vit. Patr. l. 4. c. 52.*

nam Lothi dependit uxor; quòd muliebri
 curiositate victa, post se respexisset; *versa e-*
nim est in statuam salis: tamen si in re tam par-
 vâ DEI voluntatem non implendo, grave
 certè crimen incurrisse non videatur¹. Ipse
 Petri, quod multò ampliùs obstupescas,
 Christum negantis lapsus, pœna fuit præ-
 sumptionis non magnæ^m. Davidem modic-
 us amor sui, oculorùmque curiositasⁿ,
 Salomonem vana aliqua gloria, præcipites
 in peccata egerunt^o. Neque dubito, quin
 sempiternum Saülis exitium abs re parvâ
 ortum duxerit; unde deinde progredien-
 tem ulterius, & in majoribus quoque DEI
 voluntatem magis quotidie magisque re-
 linquentem, DEVS tandem abjecit: eamque
 infelicissimi Regis reprobationem excepit
 postea mors miserabilis & execranda, tri-
 stis planèque tragicus familiae status, ac
 condemnatio denique ejusdem æterna. P
 E contrario autem virtutum non præci-
 puarum opera exigua, liberalissimâ merce-
 de remuneratus est DEVS. Ita Abigail, ob

¹ Genes. 19, v. 26: Cornel. & Bonfrerius ibi. m Matth. 26, v. 1
 & seqq. n 2 Reg. 11, v. 2. o Vide Salian. a. m. 3048. p 1 R
 13. & 31: 2 Reg. 4, & c. Salian. a. m. 2979.

verba molliora, & liberalitatem aduersus
 Davidem Regem exercitam, hujus de-
 mum uxor facta est. Ita Rebecca, suâ
 erga Abrahami famulum humanitate me-
 ruit Isaaco desponderi, & inter ipsius
 Christi numerari progenitores. Ita pro-
 pter unicam eleëmofynam, Sanctum Gre-
 gorium Ecclesiæ suæ præfecit DEVS, eum-
 demque multis spiritualibus gratiis donis-
 que locupletavit. Ita idem DEVS Petrum
 Telonarium, quod unicum panem, quam-
 quam indignabundus & propè invitus, in
 pauperem projecisset; tanto tamen favore
 dignatus, tantamque ei gratiam imper-
 titus est, ut magnus Sanctus evaserit. Us-
 que aded opus bonum, quod parvi aliquan-
 do æstimatur, causa esse potest magni bo-
 ni, ipsiusque salutis & sanctitatis; illius con-
 trã defectus vel neglectus, fons & principi-
 um ingentis mali, mortisque temporalis &
 æternæ. Quid discimus inde aliud, quàm e-
 laborandum nobis, ut DEI voluntatem &
 bene-

q1 Reg. 25, à v. 24. r Genes. 24, à v. 18; & Matth. 1. s Ioan
 Diacon in Vita Gregorii, lib. 2, cap. 23. r Sur. To. 1, in Vi-
 ta S. Ioannis Eleemosynari, mihi pag. 579 & seqq.

beneplacitum, in rebus omnibus accuratissimè expleamus? Quantum, obsecro, amisisset Abigail, si illam erga Davidem humanitatem prætermisisset? amisisset profectò quidquid habebat; facultates omnes, ministros, familiam, ipsamque adeò vitam: jam verò eandem exercendo, facultates ampliores, famulitium numerosius, vitam beatiorem, & maritum Regem potentissimum excellentissimùmque, Davidem ipsam, consecuta est. Quantis etiam Salomon ac Saül miseris se ipsos exemissent, si DEI ubique voluntati perfectè obsequi voluissent? Trepidare nos deceret, quoties aliquam cum virtute conjunctam actionem, aut divinum in re minimâ beneplacitum implere omittimus: cum neque sciamus, quantum ea habeat momenti; neque intelligamus, magnum esse posse, quod nobis parvum videtur.

Utinam suis ista momentis ponderaremus; & ratio hæc quàm efficax est ac valida, tam nos validè efficaciterque permoveret: periclitatur etenim non leviter, quisquis divinæ se non accommodat voluntati: ac

cet hanc aliquibus in rebus exsequatur; si tamen id sincerè perfectèque non faciat, aliqua, quasi minora, negligendo, grave discrimen adit in ea, quæ ipsi interitum accelerent, incidendi; aut intermittendi, quæ felicem illum perfectumque erant redditura. Magna sunt & profunda DEI iudicia, quæque meritò nobis perpetuò versentur ante oculos, seduloque cogitentur, quoties boni operis, quantumcumque nostro iudicio modici, perficiendi offertur commoditas. Ego sanè quomodo sciam, ecquid sub eo lateat? fieri enim potest, ut magnum ex eo sequatur commodum aut incommodum, ut misera aut beata Æternitas. *Iudicia DEI abyssus multa*^u! Stultus sim, si ob res exiguas non exiguum me in discrimen objiciam.

Siquis ante abacum seu hyalothecam majoribus minoribusve vitris refertam constitutus moneretur, inter illa unicum veneno plenum esse; credimusne eum vel ex ullo vitro bibiturum? Perfectò non faciat; ne quidem spe certâ opulentissimi maximique regni propositâ. Hoc idem est nos

^u *Psalm. 35, v. 7.*

agamus ; ne ab implendâ divinâ voluntate
ullâ in re aberremus : cùm non constet nobis,
num sub omissione aliquâ & negligentia
venenum lateat, mortem allaturum.
cui vice versâ ad thesaurum & gazophylacium
admisso, in quo magnæ, mediocres, parvæ
cistæ plures visantur, diceretur ; ea
unâ infiniti pretii gemmam contineri, quæ
si reperiret, habiturus ipse esset : numquid
omnes hic talis arcas percurreret ? numquid
stultè faceret, vel unicam, vel minimam
prætereundo ? ita potius secum ratiocinaretur
& concluderet : quid si fortè in hac
ipsâ, pretiosissima, quam quæro, margarita
recondatur ? nolim equidem tantilli frugitans
laboris, ejus jacturam facere. Eodem prorsus
modo in honestis Deo quæ placitis actionibus
nos habeamus oportet dicamûsque nobis ipsi :
Nihil omnino intermittam. Quid si in eâ re
pignus repositum sit & arra salutis meæ ?
quantumcumque illud parvum sit, faciam tamen ;
immo quia parvum est, propterea minimè
omnium negligam. fieri queat, ut aditus
hoc mihi aperiat ad insignem sanctitatem
adqu